

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Bérmontetlen levelek csak ismert kezekről fogadhatók el.

Észirátok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyilatkozás minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

HIRETÉSI DÍJ:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 1 „

Kiemelt, díszbetűt s körzettel ellátott hirdetésekért törmérték szerint, minden négyzetcentiméter után 3 kr. számítatik.

Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetés a „Zemplén” nyomdájába küldendő.

X Sátoralja-Ujhely, okt. 1.

Gyakrabban volt már alkalmunk azon sajnós tényre utalni, hogy amugy is zsenge korát élő hazai iparunk nem képes lendületnek indulni, mert mostoha bánásmódban részesítjük épen mi, kik természetszerűleg és saját jól felfogott érdekünkben hivatva volnánk tőlünk telhetőleg pártolni azt s pártolni különösen ott, hol nincsen arra szükség, miszerint a külföldi piac termékeit igénybe vegyük. Szomorú jelenség, hogy nem tudjuk sajátunkat érdeme szerint megbecsülni s nem szűnünk meg előítélettel viseltetni a hazai iránt s mindig s minnenkor előnyt adunk az idegennek, ha mindjárt selejtesebb is.

Sok hazai vállalat lett már ez előítélet áldozatává iparunk kimondhatatlan kárára, s ha a jobb belátás végre is erőt nem vesz ezen nemzeti hibánkon, úgy még számos más vállalat hasonló sorsra juthat.

Mutatja ezt a leibitz-késmárki posztó-gyártás példája, mely pártolásihiány miatt már-már hanyatlásnak kezd indulni.

A kassai kereskedelmi- és ipar kamara ennél fogva kötelességéhez hiven körjegyzéket intézett a törvényhatóságokhoz ezen ipar érdekében, melyet alább egész terjedelmében közlünk, azon óhajással, vajha e felhívást megszívelnék és az a kívánat sikerre vezetne.

A körjegyzék így hangzik:

„Tekintetes megyei közönség!

Magyarország összes törvényhatóságai — kevés kivétellel — hazafias és lelkes feliratokat intéztek az országgyűléshez az önálló vámterület és a magyar nemzeti bank mellett.

Ezen feliratokban kiváló szakértelemmel és hazafias ékesszólással ecsetelték a törvényhatóságok a hazai ipar sanyaru helyzetét és bőven értekeztek azon szánalmas helyzetéről, melyre a magyar ipar szemben Ausztria iparával kárthatva van.

Ezen feliratok — fájdalom — nem vezettek a kívánt eredményhez.

Az ország törvényhozásának többsége, engedve az osztrák mérvadó körök hatalmas befolyásának, újabb tíz évre megkötötte az ország kezeit a vámpolitikai és a pénzügyek terén.

Czélaltalan fáradság lenne, ha ezen kamara a megkötött közigazdasági alku jó és rossz oldalait a tekintetes törvényhatóság előtt fejtegetné.

Bevégzett tényekkel kell ez idő szerint számolnunk, oly viszonyokkal, melyek a közigazdasági alku törvényerőre emelkedése után tíz hosszú éven át meg nem változtathatók.

A nemzetnek, a nemzet befolyásos és mérvadó köreinek az önszegély elvét kell érvényesíteniök, a hazai iparon, kereskedelmén mezőgazdaságon, egyszóval a közigazdasági termelési és munkaközökön minden tőlök telhető módon segíteniök és érdekeiket a legnagyobb mérvű pártolás által előmozdítaniök. Minden egyes törvényhatóságnak a hazai ipart védő és felkaroló tényezővé kell lennie, mert csak ily védelem által lesz a hazai ipar képesítve a praepotens osztrák iparral szemben megállani.

Minden megyei törvényhatóság maga egy nagy fogyasztó, a mennyiben rendőrségének, haj-

duinak és szolgaszemélyzetének felszerelése tekintetéből egyes iparágak terményeire szorul.

Kérjük a tekintetes törvényhatóságot, mondja ki tekintettel iparunk szorult helyzetére és az iparügyi tevékenység terén észlelt nagymérvű hanyatlásra, hogy említett közegének felszerelését csakis hazai iparosoknál és pedig közvetlenül a hazai termelőknél fogja fedezni.

A tekintetes törvényhatóság felszerelési szükségletének tekintélyes részét képezi a posztóanyag.

Az ország törvényhatóságai ez idő szerint tudtnkkal soha sem léptek közvetlen összeköttetéske magokkal a hazai posztógyárakkal, de árlejtési hirdetményeikben rendszerint felhívták a hazai vállalkozókat, miszerint a ruhaneműek beszerzése tekintetéből megindított versenyben részt vegyenek.

Ezen eljárás mellett nem éretett el a tekintetes törvényhatóságok által kitűzött cél, t. i. hogy a felszerelési cikkek hazai gyártmányból állítsanak elő.

A vállalkozó ruha- és posztókereskedő vagy szabó, ki az árlejtésnél a legkedvezőbb ajánlat következtében versenynyertes lett, rendszerint — mondhatni — mindenkor angol vagy brünni posztóból készítette a megyei közegek egyenruháját.

Ha már magában véve fölötte sajnós jelenség az, hogy a közös hadsereg felszerelési szükségletének oroszánrésze az osztrák iparnak monopolszerű módon biztosított, nem botránys tény-e az, hogy egy hazafias törvényhatóság közbiztonsági személyzete idegen és az ország zsirján hizó gyárak terményeiből készült egyenruhában teljesíti a közbiztonsági szolgálatot.

Kamarai kerületünkben létezik egy posztógyár-szövetkezet, a leibitz-késmárki egyesült posztógyárosok szövetkezete, melynek telepeiben kitűnő minőségű, tartós és igen olcsó posztó állítatik elő.

Ezen posztógyárosok azonban szemben az országos közönség hideg közönyével és az idegen iránti előszeretettel minden igyekezetük, munkaképességök és szorgalmuk daczára a tönk szélén állanak.

Nem volna e megszegyenítő tény, ha egy életre való iparág a hazai közönség közönye miatt a bukás örvényébe utasították?

A leibitz-késmárki posztógyártás beszüntetése egyértelmű száz meg száz munkásemler tönkretételével, egy életképes ipar eltemetésével, egy munkásváros teljes elszegényedésével.

Hazafias bizalommal forduljunk a tekintetes törvényhatósághoz, nyujtszon nekünk segédkezet ezen életképes ipar megmentésére és jelentse ki, hogy posztósükségletét ezentul a leibitzi posztógyárakból beszerezni szives leend.

Kérjük a tekintetes törvényhatóságot, sziveskedjék a hajduk, a rendőrség, a szolgaszemélyzet egyenruháihoz szükséges posztókból egy-egy mintaszelvényt kezeinkhez juttatni, hogy az említett gyárosokkal érintkezve a tekintetes törvényhatósággal azon árakat közölhessük, melyek mellett ezen gyárosok a szállításra vállalkozhatnának.

Megvagyunk győződve, hogy a tekintetes törvényhatóság bennünket hazafias munkálkodásunkban annál inkább támogatni szives leend, a mennyiben az általunk megjelölt módon felszerelés szükségletét nem csak a legjutányosabb árak

mellett beszerezni képes leend de egyuttal oly posztóanyagra teend szert, melylyel sem tartósság, sem hamisítatlan minőség szempontjából az osztrák és külföldi anyag nem versenyezhetik.

A villamos világítás.

Göthe utolsó szavai ezek voltak: „Mehr Licht!” Mintha csak most hallanók, úgy emlékszünk reá, hogy néhány év előtt Caird a híres angol pap a glasgowi egyetemen hallgatói előtt egy kitűnő beszédet tartott. Ez egy szomorú novemberi vasárnap volt és az egyetemi kápolna széngázzal csak nagyon homályosan volt megvilágítva. A gasometer kakasa csak félig volt felcsavarva. Minél erősebben beszélt a szónok, annál homályosabb lett. Végre a szónok átcsapott a megható lelkesedésbe, midőn Göthének utolsó szavait „Mehr Licht!” idézte. — Ugyanazon pillanatban vakító fény árasztotta el a kápolnát. A kapus e szavakat magára értette és a csapat egész felcsavarta. A jelenség a hitszónokot pillanatnyira egészen zavarba hozta, a hallgatókra azonban ez a legjobb benyomást tette. Mai napság — némely pessimista nézete szerint — a Göthe által óhajtott több szellemi világosság fogyni kezd; de nem úgy van ám az anyagi világossággal. Oly világosságforrás áll már ma rendelkezésünkre, mely — erejét és fényét tekintve — vetélkedik a napsugarakkal. A villamos világosság már elérte azon fokot, hogy a mi költséget, kényelmet és hatékonyságot illeti, a közönséges széngázt bizonyos esetekben jóval felülmúlja. Ezen bizonyos esetek és körülmények alatt nagyobb helyiségeknek kevesebb, de erősebb fényű lámpákkal való megvilágítását értjük. Még ekkoráig nem igen ajánlatos a villamos világosság utcák és házak világítására; a villamos fény nem oly könnyen osztható szét, mint a légszesz s a házak s utcák temérdek elágazásaiba nem könnyen vezethető. E tekintetben a légszesz talán mindig megállja a maga helyét. — Gyárakban, mindennemű nagyobb helyiségekben, raktárakban, nagyobb boltokban és bazároknak sok előnnyel használható a villamos világítás. Erre nézve Jamin M. azt mondja: a légszesz legyen a szatócs, a villamos világítás nagykereskedő. Nem csupán az, hogy a villamos világítás olcsó, hanem sok más előnyösség is teszi azt miszerint felette áll a légszeszvilágításnak. Némelyek megütözköztek azon, hogy a villamos fény igen fehér és vakító, azonban az a valóságban nem fehérebb és vakítóbb, mint a napfény és csak azért tetszik nekünk oly vakítóknak, mivel a sárgás gázfényt már megszoktuk. A villamos világításnál a legkényesb színek megtartják nedvöket, miért ez különösen a festőknek és a szövőknek igen ajánlatos, mert ezen világítás mellett a legsötétebb szövetek is éjjel épen úgy szöhetőek, mint világos nappal. A villamos világítás a tűzveszély eshetőségeit kevesbiti, mely mindenestre nagy jelentőségű. Nincs lámpagyújtókra szükség a villamos fény meggyújtásánál: minden lámpa üvegfedőben van zárva és ötven gázlángot pótol, ha nem többet. A nagyobb biztonság végett a tűzkár-bitosító társulatoknak kevesebbet kell fizetni oly épületekért, melyek villamos világításra vannak berendezve, mint azokért, melyekben légszesz ég. A villamos világítás nem ártalmas az egészségre nézve, mint a légszesz, miután kevés vagy épen egy csepp lényt sem fogyaszt és így sem szénsavat, sem ártalmatlan gázokat nem fejleszt. Egyáltalában kevés éghető el, vagy éppen semmi, miért a hőmérsék a megvilágított helyiségben nem fokozódik. A villamos világításhoz szükséges berendezés könnyen előállítható, miután a magneto-elektikus gépek a lámpák és az összeköttetések gyorsan eszközölhetők. Utólagosan nem jár vele semmi más munka, mint a széncsucsokat tisztítani és az elhasználtakat ujjakkal kell helyettesíteni. A villamos világítás ellen azt hozták fel, hogy az igen sötét árnyékokat vet és hogy ezért gyárak részére nem igen ajánlatos; azonban ezen hibát vagy hiányt reflektorok alkalmazása által is ellehet hárí-

tani vagy legalább alkalmatlanná tenni. A fentartási költségek — leszámítva a beszerzési költségekkel járókat — igen csekélyek; az ma alig tesz többet ki, mint a légszuszívítás egy ötödét. A continensen különösen Francia és Németországban, hol a Gramme és Siemensféle gépeket feltalálták nagyobb épületek, vasuti indóházak és nyilvános tereken a villamos világítás rohamos alkalmazásának örvend. Angolország, melyet continensen egy nagy műhelynek tartanak, e tekintetben némileg hátrameradt; pedig épen Angolország sok és nagy iparágával, mivel éghajlata meg lehetős sötét, a villamos világításból több hasznot húzhatja, mint bármely más ország. A magneto-elektrikus gépekkel tett kísérletek újabb ipóban a Trinity Houseben megmutatták, hogy a Siemens gépei a legjobbaknak tarthatók; a párisi világiállításán tett kísérletek — azt hisszük, egész biztossággal dönteni fognak az egyes gépek előnyeire felett. Már annyi bizonyosnak látszik hogy az újabb magnetó-elektrikus gépek segítségével eszközölt világítások a légszuszívításnak elébe teendő és hogy még csak az egyes gépek előnyeire kell megállapítani. A párisi világiállításán a kísérleteket a világ minden részéből egybeseregő szakértők előtt eszközlik, és így remélhető, hogy a villamos világítás nem sokára sokoldalú és elterjedt alkalmazásnak fogok örvendeni.

"T. K."

HÉTRŐL-HÉTRE.

(Hír és vegyes rovat.)

A jótékonyágnak ismét egy nemes vonását kell feljegyeznünk. Kossuth Gusztávné ő ujsága egy általa készített gyönyörű női munkát sorsoltatott ki az árviz által károsultak fölségelésére. A sorsolásból összesen 70 frt jött be, melyből 40 frt a miskolcziak, 30 frt pedig a mádiak részére küldetett el. A ki-sorsolt tárgyat Nyomárkay Károlyné ő ujsága 73-ik számu tétele nyerte el. Ezen összegről az illető segélyezési bizottságok nyugtáját szintén a lapok útján fogjuk közzétenni, míg tartozó kötelességünk már most is a tisztelt urnének jótékony buzgalmaért a szenvedők nevében forró köszönetünket nyilvánítani.

A következő gyászjelentést vettük: ádámföldi Bornemisza Boldizsár a maga s gyermekei Marianna és László, — ághcsenyői Szerdahelyi István s neje kis- és nagyjesezői Jeszenszky Louise maguk és fiok Szerdahelyi Aladár, — lovag Steinbrucki Freudhoffer József s neje köporubai és korniczi báró Szobek Aloyzia fájdalomdult szívvel s megtört kebellet jelentik forróan szeretett, felejthetetlen emlékű neje, illetőleg édes anyjuk, leányuk, testvére és unokájuk ádámföldi Bornemisza Boldizsár né szül. ághcsenyői Szerdahelyi Itonának folyó hó 24-én délután 3 óraker, hosszas szenvedés után, tüdővészben — a halotti szentségek ájtatos felvételével, életének 28, boldog házasságának 4-ik évében — történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 27-én fognak Ághcsenyőben örök nyugalomra tétetni; az engesztelő szent mise

TÁRCZA.

Boszniaában.

Ott küzdenek, szegény fiúk!
Ottan omlik ifju vérök...
S még egy cserfa koszuu sem
Illetékes hősü bérök.

Ám vitézek! megilletné
Óket a dicsőség fénye,
Mert hisz' ott ég kebleikben
A régmúltak őse érénye — — —

De az eszme mely vezérli?
... E szme nem vezérli őket...
Csak harciznak Boszniaában
S betöltik a temetőket.

Honn zokogva siránkozna
Ifju nők és tisztas vének;
S Boszniaában zordon szirten
Török meg a harci ének.

Csatataj kél... halál hörgés
Elvegyl a ködös légbe...
Agg imája, és az ifju
Lelke együtt száll az égbe.

Ne várjátok haza... nem jön.
Vagy jön, s hoz oly dicsőséget,
Mely nem emel, de bán, mint a
Szégyen pir, mely arcizon éget.

áldozatok pedig f. hó 30-án Bottyánban, Eperjesen, s Ádámföldön tartatnak meg. Kelt Ághcsenyőben Szentmihály havának 24-ik napján 1878. áldás és örök béke lengjen az oly igen szeretettnek hamvain!

Alapos oktatást ad a francia és angol nyelvben egy, ezen két nyelvben jártas nyelvmester. Tudakozódhatni a „Zemplén“ könyvnyomdájában.

A földmívelés ipar s keresk. minisztérium által a következő értesítés közlésére kértünk fel:

Távirdakezelők kiképzésére ujabbban (hatodik ízben) tanfolyamok fognak tartatni Budapesten, Temesvárott, Kassán, Kolozsvárt, Nagy-Kanizsán és Zágráiban az e helyeken székelő kir. távirdaigazgatóságoknál.

E tanfolyamokra, melyek f. év októberhó 12-én nyitnak meg s 6—8 hétig tartandak, hallgatókúl kizárólag csak nők vétetnek fel és pedig korlátolt számban Budapesten és Zágráiban husz-husz; Temesvárt és Kassán tizenöt-tizenöt; Kolozsvárt és Nagykanizsán tíz-tíz.

Felvétetnek pedig azok, kik

1., a magyar korona területen születtek.
2., 20-ik életévüket már betöltötték, de 30-ik évüket még nem haladták túl;

3., egy felsőbb elemi, illetőleg polgári iskolát vagy tanításra jogosított és nyilvánossági joggal felruházott, magán növendék kielégítő sikerrel végeztek; magyarul és németül, (Horvátországban horvátul és németül,) beszélnek és ugyanezen nyelveken tisztán, könnyen olvashatólag írnak; megjegyzetvén, hogy más hazai vagy idegen nyelvek ismerete az illetőkre nézve a felvételnél is előnyül szolgál;

4., épek, egészséges testalkatúak, és
5., fedhetetlen jó erkölcsűek,

Azok kik ezen tanfolyamokra felvétetni ohajtának, kötelesek ez iránti kérelmüket sajátkezüleg írva és a fentebbi követelményeket igazoló okmányokkal u. m. keresztlevelel, iskolai, orvosi és erkölcsi bizonyítvánnyal felszerelve a budapesti, temesvári, kassai, kolozsvári, kanizsai és zágrábi m. kir. távirdaigazgatóságok közül ahhoz, melyiknél a nyitott tanfolyamot hallgatni akarják legfeljebb f. év október hó 5-éig benyújtani.

Az özvegyek kérelmükben ezen körülményt valamint netaláni gyermekeik számát is tartoznak felemlíteni.

A kitűzött határidőn túl beérkező vagy a szükséges bizonyítványokkal kellőleg felnem szerelt kérvények nem fognak tekintetbe vétetni.

Azok kik a tanfolyamra folyamodványaik alapján felvehetőknék fognak találtatni, erről tudósítatván, kötelesek f. év október hó 10-én az illető igazgatóságnál jelentkezni, mely alkalommal szép és helyes írásuk tekintetében, valamint nyelvmertükre nézve előzetes vizsgálat alá fognak vétetni s végleges felvételük csak vizsgálta sikerülte esetén fog kimondatni.

Minden tanfolyam hallgató köteles a beiratás alkalmával o. é. két (2) forintot az ugyanakkor neki átadandó „távírasi szabályok és díjtáblak“ valamint távirda hálózati térképért.

És ha majd el mondja nektek
Mit szenvedett! s épebb lába
Bele botlik — megnem szokott
Ujdonat új mankójába....

És ha majd el mondja nektek
Azt a mélyen sújtó vádat:
„Elalkudtat őh te nemzet!
Könyelműen ten hazádat“

Akkor talán... de akkor sem...
Bele túrtok az igába,
És a muszka, és a német
Majd be fog a talpigába.

—SS.

Takarón tul.

— Elbeszélés. —

Irtta: **Farkas Bertalan.**

(Folytatás.)

Juliska alig volt képes tekintetét kiállani, futni akart a helyről, de lábái megtagadták a szolgálatot; arczára halásápadtság ült, egész testében reszketni kezdett s ájultan hullott össze.

Erre az ifju felocsudott ámulatából, oda rohant az elalélt gyermekhez s karjaiba emelést; Kérgesen teinsasszony pedig azt gondolva, hogy no most már egyszeribe vége, rémülten kezdett segély után kiabálni.

Zsanétka kivételével — a ki csak jártányi erővel birt az emeletes házban, mind a kertbe futott, s az ájult leányt csak hamar szobába szállították, a hol aztán a jóféle „házi“ szerek meg is tették hatásukat.

A magyarnyelven, (Horvátországban horvát nyelven) előadandó tantárgyak lesznek;

1., népszerű villamosságtan;
2., gép és kapcsolástan;
3., földrajz különös tekintettel a távirda hálózatra;

4., távirda szolgálati utasítás.
5., a távirda vezetéképítésének főbb elvei;
6., a gyakorlati távirda szolgálat;

A tanfolyam bevégeztével a hallgatókkal minden előadott tantárgyból részint szóbeli, részint írásbeli vizsgálat fog tartatni a távirda igazgató vagy helyettesének felügyelete alatt.

Azok kik a vizsgálatot sikerrel kiállották, képességüket igazoló bizonyítványt nyernek.

Az ekként minősítettettek kötelesek az önálló működésre szükséges gyakorlat megszerzéséig díjazás nélkül egy az illető igazgatóság által körülményeiknek lehetőleg megfelelően kijelölendő kir. távirdai tisztai állomáson magukat a szolgálatba bevezettetni.

Az önálló működésre való képesség elérése után, egyelőre a szükséghez képest napidíj melletti szolgálatáttételre fognak behivatni.

Az állandó alkalmazás az illetőknék egyelőre nem, de később azon időpontra helyeztethetik kiállításba, midőn a még alkalmazásra váró már begyakorolt régiek jelöltek el lesznek helyezve.

(=) **A nagyvárkányi** kukoriczásoknak néhány nap óta érdekes látogatója volt egy gyönyörű, nagy őz alakjában. — A ritka vendég érkezéséhez sok kombinatio fért a tavak, lápok, mocsárok és nádasok hazájában. Élettörténetének alkonya annyiban regényes, mert a további otthonkeresés bolyongásaitól egy 13 éves, de nyugodt s biztos kéz szabadtá meg. Az ifju Nimrod br. Sennyey Pál kedves fia: Béla volt.

A „Magyarország és a Nagyvilág“ következő érdekes tartalommal jelent meg: Tartalom. Szőveg: Boszniaából. — A hét baka. Költ. (Tolnai Lajos.) — Normandiából. Eredeti levél. — (Imei Ferenc.) — Egy egyiptomi királyleány. — Történelmi reg. (Irta Ebers György.) — XXXVIII. folyt. — Sir Ali Kán és fia. — Az arisztokrata hölgy. (F. J.) — Görög katonaság. — Kigyó történetek. (Cs. J.) — Vasárnapi levél. Magyar „különlegességek“ Párisban. (Porzó.) — Királynék harcza. Hegedűs éneke a XIII. századból Költ. (P. Szathmáry Károly.) — Különfélék. — Képrejtveny. — Sakkfeladv. — Szerkesztői üzenetek. Rajzok: Boszniaából. Bosnyák ház belseje. Hadsí Loja. Angol levelező a felkelők közt. — Sir Ali Kán és fia. — Görög katonaság. — Az arisztokrata hölgy.

Nyilvános köszönet és nyugtázás.

Folyó év augusztushó 20-án a „Gixer“ dal-társulat által a tűzoltó zászlószentelési ünnepély költségeinek fedezésére tartott hangverseny 42 frt 46 kr. tiszta jövedelmel dr. Sebeök Antal ur által a mellékelt kimutatással beküldetvén, ez összeg átvételét amidőn nyilvánosan nyugtázom, egyszers-

Menyus bácsi az egész esetből egy hangot sem értett mindaddig, míg a mama le nem festett mindent.

— No láttál, no hallottál már ilyet?... ott találtam annak a fiúnak, annak a koldus tarisznyának a karjai között.

(A teinsasszony a régi tónusban tört ki.)

No bizony szépen jártunk; a kegyelem kenyeret, mit szájába teszünk, ily rut hálátlansággal köszöni meg. — Könyörülünk rajta és csupa hálából elcsábitja leányunkat.

Menyus bácsi egy kissé összeránczolta homlokát, magasra rángatta szemöldéit, tobák — szelenczéjére nagyokat csattintott mutatóujjával, s annak tartalmából egy pár hatalmasat szippantott, majd oda állt a mama elé s merőn szemébe nézve csak ennyit szólt:

— Derék fiu.

— Hogy mondtad? derék fiu? — pattant fel a teinsasszony. A kinek egy betevő falatja nincs. Hát ilyen isten teremtésének neveltem-e én a leányaimat? az én leányaimat, a kik után urak ásingóznak. Nem én, soha — nem!

— Miért ne? — válaszolt az öreg vállát vonogatva. Ha szeretik egymást, ez az ó dolguk. Az isten rendelte így. Aztán meg hát...

A teinsasszony türelmetlenül toborzékolt.

— Nem állok rá, hiában rendelte úgy az isten; nem adom neki... bizony isten nem adom neki!...

— De Boriskám — ötölt — hatolt az öreg — túrtóztad magad, hiszen még meg sem kérte.

— Ne is próbálja — pattogott a teinsasszony, mert ebrudon vettettem ki.

mind nevezett adományért a bizottság nevében köszönetemet nyilvánítom.
S.-a.-Ujhely, 1878. októberhó 1-én.

SZENTGYÖRGYI VILMOS,
r. v. pénztárnok.

1878. évi aug. 20-án a „Gixer“ daltársulat által tartott hangverseny eredményéről kimutatás:
Jegyekből befolyt 152 frt —
Mikes ur felülfizetése 1 „ —
Összes bevétel 153 „ —
„ kiadás 110 „ 54 kr.
Maradvány 42 „ 46 „

Nyilvános köszönet és kimutatás

azon adományokról, melyek a s.-a.-ujhelyi önkéntes tüzoltó-egylet zászlószentelési költségeinek fedezésére befolytak:

I. kimutatás: Az első magyar általános biztosító társaság 25 frt, a sátoralja-ujhelyi takarékpénztár 30 frt, a cs. kir. szabadalm. általános biztosító társaság (Assicurazioni Generali) képviselve Szentgyörgyi Vilmos által 20 frt, a North British and Mercantile tűzkár-biztosító társaság 10 frt, juliushóban a „Torzsáson“ tartandó nyári mulatságon befolyt 11 frt 10 kr., a „Gixer“ daltársulat által augusztus 20-án tartott hangversenyből 42 frt 46 kr., idős Nyeiczkey József 5 frt, Csoltkó Pál 5 frt, Körtvélyessy N. 1 frt, Zsarnóczy János 1 frt, Török Pál 1 frt. Összesen 141 frt 57 kr.
Sátoralja-Ujhely, 1878. októberhó 1-én.

SZENTGYÖRGYI VILMOS,
r. v. pénztárnok.

Csarnok.

Históriai képek a magyar régmúltból.

V. Viselet.

... gens ... Ungaricorum
... quando bellum committit. sive duellum.
Peliicum strictum portat, tunicae vel amictum,
Qui nimis est artus, quo stringit fortiter artus.
Cronicon Aulae Regis etc. Tom. V. p. 336.
Zittani Péter cseh-apat 1300 körül.

II.

Valamint tehát az egyes embernél, szintugy egész nemzeteknél, mint a népek különböző osztályainál is, a műveltségi fokkal karöltve jár a viselet. A szerint különbözik a népviselet a kö-zép- és felsőbb osztályokéitól, amelyen kizárólagos különbözet, vagy éppen ellentét mutatkozik az egyes osztályok műveltségi állapotaiban.

Ebből az elvből kifolyólag, mielőtt Ázsiából, illetőleg a Volga és Don szomszédságaiból utrakelt őseink külső viseletének megvilágításához fogunk, az ez ideig szórványosan eszközölt s idevágó adatok felhasználásával: minden más előtt szükséges

Ez alatt Zsanétka is a harcz színhelyére érkezett.

Menyus bácsinak most már csakugyan kezdett a hátán valami hideg forma végig futkározni, mintha jégcsapokat húzgáltak volna keresztül-kasul rajta. Zsanétka irgalmatlanul ki szokta forgatni. Ugy érezte magát vele szemben, mint a káplár a generális mellett. Ilyenkor minden okoskodása „csütörtököt“ mondott —
A kisasszony midőn jól megértette mamájától a dolgok állását, első manőverje volt, hogy ajakát s ezzel együtt — persze — orrát is felbidgyesztette, s rá azonnal egy gunyos kaczagást hallatott, mi az öreg hall érzékét jobban meg-
rázta mint három katona-trombita.

— No jó, csak rajta papa, csak rajta! — vette fel a szót csipősen — soha okosabbat nem is tehetne. Gyönyörű sógorság lesz, valóban gyönyörű... Nagyon jól venné ki magát körünkben. Hijja meg a legközelebbi soire-éra is, hijja meg apa. Jelen lesznek úgy is gróf Bengáli, báró Tönkrey, Rangos Jancsi Szélfénkről, — hadd ösmérkedjék, hadd kösse meg a „Bruderschaft“-ot házunk barátaival — a leendő sógor ur. Nagyon, nagyon fog illeni közjök...
Az öreg ur csak úgy szédült a gunyos hangoktól. Hanem a soireé szóra föleszmélt.

— Csak soireé, soireé, és mindig soireé, — tört ki epésen. Már régóta nyeldesem ezeknek az örökös multságoknak a levét.
— Jah, az nem megy másként — szóló nyomatékkal Zsanétka.

— Valóban nem — kontrázott rá a teinsaszsony.

— Hiszen ti nem tudtok egyebet. Csak is

megemlitenünk pár rövidke vonásban őseink akkori műveltségi viszonyait, vagyis inkább az ezekben tükröződő közjellemet.

A névtelen jegyző ide vonatkozó előadása szerint egyszerűségében boldog, békés kevéssel be-
érső s főleg pásztorokodással foglalkozó nép volt az európai nemzetszaládok sorában legutoljára helyt foglaló ós-magyar.) Számos nyájak tevék összes vagyonát, elégiték ki minden néven nevezhető élelmi s ruházatbeli szükségletét, utóbb azonban, minthogy az érdeksurlódások ellenséges viszonyokba keverték, egyszerű, békés erkölceik harcziason zordonokká változtak át; szilaj és állandó szerencséjében elbizakodott erő kitörésekben romboló folyamszerű szenvedélyek, büszke önhitséggel szöveteztek nyersség stb. lettek fővonásai a fiatal, de mély lelküetű nép jellemének.) E jellemnek lett következménye azután az egész nemzet szabad osztályaira kiterjedő katonai kötelezettség, mely fontos kalandozásaival remegésben tartotta a görög, olasz, német, sőt a francia földet is. Ezeket a kalandokat főleg azért kelle felemlitenem, mert a különben is nagyraevő és önértében büszke és gazdag nemzet főleg e kalandokban nyert észrevétlen iskoláztatást a pompaszereget, fényűzés kincszomj kényelmes megszokásában; s e kalandjai közepett nyílt bő alkalmá összegyűjtögetni a külföld emelkedett műparának azon fogásait, miket később fényes külsejének emeléséhez, lelkének többé-kevésbé önnálló izlésével felhasználhat.

Bármennyire átváltozott is a nemzeti közszellem, a közös boldogság fenntarthatása — és fokozására irányzott gondolkodásmód, illetőleg ténykedés, még sem dült az meg egész alapjában.

A fegyverszolgálat minden szabad magyarnak joga és kötelessége lett ugyan, de azért erős foglalkozásnak, jelesül a pásztorokodásnak és baromtenyésztésnek is megmaradtak a maguk emberei, képviselői — a meghódított benszülöttek, a gyengébb testalkatúak: a nők és a fegyverszolgálatra már tehetetlené vált öregek. Ugy hogy ha előadásomat a szoroson felvett célhoz juttató utra terelem, már most eleve megjegyezhetem, hogy az ősi viselet már a honfoglalás idejekor kétféle alakban jelenik meg, t. i. a népies és a hadi viselet egymástól nagyon elütő, de azért egymásra következő formáiban.

A magyar népies és hadi viseletnek, azaz a magyar nemzeti viseletnek történeti eredetét s különösen a magyar ruhák szabászati változatait ugyszólván nyomról-nyomra kísérte halhatatlan emlékü s ez ideig páratlan készültségű monographusunk, Jerney János. Az ő néprajzi adaton nyugovó s mindenütt a história megdönthetlen igazának védelme alatt álló adatait veszem én is rajzolatom pontosságának és élethűségének legbiztosabb mérveül.)
A magyar viselet történeti alapja a parthus népviseletében keresendő. Ez állítás mellett szöla-

1) Anonym. Belae Regis Notar. cap. I.

2) L. Horváth M. Párhumaz stb. 81. s kör. lapjain.

3) L. „Jerney János keleti utazása“ stb. II. köt. 274. s kör. lapok.

a luxus csak a luxu... Örökös kiadás, örökös költség. Csak pusztitsatok!.. s nagyokat csatintott a tobák-szelenczére.

Már tovább nem győzte „belátni.”

Zsanét kisasszony még okoskodott volna, ha az öreg ur meg nem retirál s borus gondolatok közt el nem távozik

Elhagyva a csatartér, a gyöngéldedő Juliska szobájába ment. A kedves leány halványan feküdt a pamlagon s reszkette várta a felé közeledő atyját.

Menyus bácsi hozzá ment, forró homlokát megsimogatta, azután gyöngéd, töredezett hangon kérdezé tőle:

— Hová ment Ernő?

Juliska válasz helyett könnyekre fakadt.

— Szeretted?

A leány oda borult atyja keblére s még jobban zokogott, még keservesebben sirt.

— Ne félj, gyermekem! jó az isten!

E szavak után könnyebbulést éreztek mindketten.

Menyus bácsi, a mint eltávozott, úgy érezte, hogy feje körül egy sötét madár kezd csapongani: a fekete gond. Bárhova tekintet, mindenütt látta azt. Rémképek toltak szeméi elé: az elpusztulás, a tönkretetés ijesztő rémképei. Szobájába zárkozott.

Kevés-vártatva gyöngé kopogtatás hallatszott. Nem hallotta. A kopogtatás ismétlődött. Azt hitte: koldus. Megrémült. Nemsokára ő is úgy kopogtathat. Kinyitotta az ajtót. Ernő állott előtte.

(Folyt. köv.)

nak fel az irott érvek; emellet tanuskodnak a néma emlékek.

Eszerint a mi nemzeti viseletünk a parthusok viseletének fejleménye, sőt sok tekintetben élethű utánzása. Ami pedig a magyar nemzeti viseletben a parthusétól különböző, vagy éppen eredetinek tűnik fel, ismét annyiból nem az, mert abban világosan a perzsa típus ismerszik fel. Ebből ismét talán az következik, hogy a magyar ősviselet a parthussal egyetemben őstypusát az őszperzsa viseletben látja meg. Annyi azonban tény, hogy nemzeti viseletünk egész formázatában nem az európai népek-től eltanult, hanem eredetileg Ázsiából hozott sajtát nemzetünknek; oly emlék, melyben az ősök tradíciójával ismerős. — habár egymástól elszakadt s évezreken át elszigetelt s egészen véletlenül találkozó — testvérek is egymásra ismernek.

Talán nem szakítom meg előadásom fonatát, ha az éppen most mondottak igazolásul felhozok itt egy jellemzetes esetet, melyet Szabó Károly künő történésszünk, mint a kolozsvári tud. egyetem jeles tanára beszélt el előttünk.

A magyar nép rokonságáról beszélt a vezérek kora ismeretében felülmulhatlan történéssz. Eppen a magyar és cserkesz nép közötti rokonságot érinté; s hogy szavainak kétségbevonhatlan argumentummal biztosítsa a föltétlen hitelt: a népviselet tradíciójának azonosságából meríté mindnyájunkat meglepően érintő érvét. „Semmi véte volt már“ — ugomond az említettem Klió — szabadságharcunkhoz kötött bizakodásunkat az ár-
mány... a nemzeti nagyság nagy temetőjévé váltott már az ország... az a keserűség beszélt némán a jobb lelkü emberek szemeiben, melyet Marius érzett síró fájdalomában Karthagó romjain... Én — folytatja tovább Szabó tanár ur — N.-kállói magányomban elmélkedtem a történetek s történéndők felett, mikor egy a debreczeni vásáron megfordult jólelkü atyafi azzal a hirrel törtet be szobámba, hogy „nincsen elvesze semmi, mer’ hisz’ meggyűttek a mi tes’véreink!“ Hát kik és mik? kérdezem nagyálmlkodással?... de biz az én jó öregem türelmet vesztve, válasz helyett azzal fizete ki: „hát ha nem hisz’ az ur menjen, nézze meg Debreczenbe... s ezzel sarkán fordulva ott hagyott szó nélkül, mint sz. Pál az oláhok. Hanem magam se voltam rest; nem vettem tréfának a dolgot s csakugyan bekukantottam D—be. Hát kik voltak azok a magyarok?... A muszka testőr-csapat cserkeszei! Kevés utánjárásal sikerült kipuhatolnom az egész történet alapját. A dolog úgy történt, hogy a cserkeszek betekintvén a város tanácstermébe, ott látták a falon függeni kaczagányos ősapáinkat, a mint azokat meg-
örökíté a históriai emlékezet után induló festő ecsetje. Bámulva kérdezék a cserkeszek, hogy kiket ábrázolnak ott azok a képek? s midőn informálva lettek a jöleső öröm megindulásával vallák be, hogy hiszen azok az ók őseik is! Innen lett azután a hir, hogy it vannak a mi testvéreink“ ...

Kell-é, s lehetne-é ennél szebb és beszédesebb argumentumot fel ozni a magyar viselet őseredetűségét illetőleg!

DONGÓ GY. GÉZA.

10. SZ.

A szegi gőzmalom részvénytársaság készítményeinek árjegyzéke kicsinybeni eladásra.

— Készpénz fizetés mellett. o. é. — Kötelezettség nélkül. —

Buzakészítmények.	Szám	100 kg. után	
		frt	kr.
Asztali dara finom	21	20	
„ „ közönséges	20	20	60
Királyliszt	20	—	—
Lángliszt	19	40	
Montliszt	18	80	
Zsemlyeliszt különös	18	40	
Zsemlyeliszt	16	40	
Fehér kenyérliszt első rendű	14	20	
„ „ második	13	80	
Barna kenyérliszt első rendű	11	60	
„ „ második	8	60	
„ „ harmad r.	10	3	60
Buzakorpa	3	60	
Rozskészítmények.			
Rozsliiszt finom	12	80	
„ „ közép	12	40	
„ „ barna	8	60	
Lábliszt	5	20	
Sima liszt	7	60	
Rozskorpa	3	80	

Szegi, 1878. októberhó 1.

A zsákok sulya:

A, C,	brutto 25 kilogramm.
0—9	75 „
I. II. III. V.	75 „
Lábliszt és korpa	50 „

A magyar éjszakkéleti és az első magyar gácsországi vasut főbb vonatainak

menetrendje

1878. május 15-től.

Szerencs—M.-sziget.

Budapest ind.	11. 03.	7. 35.
Miskolcz	7. 05.	2. 55.
Szerencs	9. 33.	5. 18.
S.-a.-Ujhely	11. 30.	7. 30.
Csap	2. 16.	9. 47.
Királyháza	5. 52.	2. 40.
M.-Sziget érk.	8. 29.	6. 02.

M.-Sziget—Szerencs.

M.-Sziget ind.	8. 04.	10. 08.
Királyháza	10. 51.	2. 29.
Csap	3. —	6. 58.
S.-a.-Ujhely	5. 58.	9. 59.
Szerencs	7. 50.	12. 05.
Miskolcz	10. —	2. 45.
Budapest érk.	6. 14.	8. 17.

S.-a.-Ujhely—L.-Mihályi—Kassa.

S.-a.-Ujhely ind.	7. —	9. 31.	11. 25.
L.-Mihályi	7. 32.	10. 03.	12. —
Kassa érk.	10. 13.	12. 20.	—

Kassa—L.-Mihályi—S.-a.-Ujhely.

Kassa ind.	6. 30.	2. 27.
L.-Mihályi	9. —	4. 55.
S.-a.-Ujhely érk.	9. 30.	5. 27.

Mező-Laborcz—S.-a.-Ujhely.

Mező-Laborcz ind.	4. 34.	—
Homonna	6. 06.	—
L.-Mihályi	9. —	—
S.-a.-Ujhely érk.	9. 59.	—

S.-a.-Ujhely—Mező-Laborcz.

S.-a.-Ujhely ind.	7. —	—
L.-Mihályi	7. 50.	—
Homonna	10. 14.	—
M. Laborcz érk.	11. 40.	—

A vastag számjegyek éji időt este 6 órától reggeli 6 óráig jelentenek.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMER.

Árverési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi: hogy a magyar földhitelezetnek azon 22000 frt tőke követelése után, mely a nagy-kövesdi 1-ső, kis-kövesdi 3. 31. 32-ik és örösi 175-ik számú tjkönyvben Bukovszki Ferdinánd és neje Jékelfalusi Elenora volt birtokosok ellen jelzálogilag bekebelezve van, az eddig lejárt és fizetetlen maradt járadékoknak és azok járulékaiknak kielégítése végett, a nagy-kövesdi 1-ső, kis-kövesdi 3. 31. 32-ik és örösi 175 sztkönyvben előbb az elmarasztalt Bartosi Knezsek Ferencz és Knezsek Francziska mint az eredeti adósok Bukovszki Ferdinánd és neje birtok utódai néven állott, de időközben Bartosi Knezsek Ferencz jutalékát illetőleg tulajdonjogi bekebelezéssel Knezsek Francziska jutalékát illetőleg pedig tulajdonjogi előjegyzéssel Wächter Chaimné született Schuchhalter Emma nevére ártit, nemesi birtok összesen 44000 frt becsár mint kikiáltási ár mellett, az **1878 évi november hó 21-ik napján délelőtt 9 órakor** mint első és **1878. évi december hó 23-ik napján délelőtt 9 órakor** mint második határidőben Ujfalusi Endre bírósági végrehajtó által Nagy-Kövesden a helység házában megtartandó nyilvános birói árverésen a következő feltételek alatt eladatni fog:

1. A kikiáltási ár az 1871. évi 34-ik t. cz. 13-ik §-a értelmében, a magyar földhitelezet által ezen birtokra adott kölcsön engedélyezésekor megállapított becsérték 44000 frt azaz negyvennégy ezer forint.

2. Első határnapon az ingatlan csak becsáron vagy azonfelül, második határnapon azonban becsáron alól is eladható.

3. Az árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, takarékpénztári könyvben, vagy a budapesti börzén hivatalosan jegyzett értékpapirokban (ezek börzei árfolyama szerint számítva) letenni.

4. A bánatpénz lefizetésének kötelezettsége alól a magyar földhitelezet, ha az árverezők sorába akar lépni, fölmentetik.

5. Vevő köteles a vételár egy harmad részét az árveréstől számítandó 30 nap alatt, a második harmad részt ugyanaz árveréstől számítandó négy hónap alatt, az utolsó harmad részt pedig nyolcz hónap alatt és pedig minden egyes részletet az árverés napjától a fizetés napjáig számítandó 6% kamatokkal együtt a végrehajtó bíróságnál lefizetni; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik be.

6. A birtok átruházási költségek és mindenemü illetekek a vevőt terhelik.

7. Vevő az árverés utján azonnal birtokba lép, s ez időtől annak hasznai és terhei őt illetik. Tartozik a vételár teljes lefizetéséig a lak és mindennemü gazdasági épületeket tüzkár ellen valamely hazai intézetnél saját költségén biztosítani, s annak megtörténtét a végrehajtó bíróságnál az árverés után legfőbb 15 nap alatt igazolni.

8. A mint vevő az árverési feltételeknek minden részben eleget tett, tulajdonjoga hivatalból fog telekkönyvileg bekebelezettni.

9. Ha vevő az árverési feltételeknek a kitűzött időben eleget nem tette, az érdeklött felek bármelyikének kérelmére a birtok a perrendtartás 459. §-a értelmében, de ezen jelenlegi feltételek mellett vevő kárára és veszélyére becsáron alól is elárvereztetik.

10. Az árverés alá bocsátott birtokok között a nagy-kövesdi 1-ső sz. tjkönyvben 315. hrsz. alatt foglalt magtárt az ottani izraelita egyház község az 1882 május 8-án 320 ftért kiválthatja.

Kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, felhívattak hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvszék mint telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett megbízottat rendeljenek, s annak nevét s lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben id. Farkas Lajos helybeli ügyvéd mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1878. aug. hó 26-án tartott üléséből.

Hunyor Sándor,

h. kir. törvényszéki elnök.

Szobonya,

kir. törv. jegyző.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdt. 403. §-a értelmében ezennel közhírré teszi: hogy a sátoralja-ujhelyi kir. e. f. törvényszék 8787/78. számú végzése által a sátoralja-ujhelyi gőzmalom részvénytársulat ellen, a sátoralja-ujhelyi takarékpénztár részére 36,600 frt. követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán biróilag lefoglalt, s 23,755 frtra becsült követelésekből, liszt, gabona korpa tűzi fa készletekből, felszerelvények, gazdasági eszközök, lakatos műszerek, anyagszer- készletek, lovak, hámok, butorok stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszínén vagyis a gőzmalom helyiségében leendő eszközlésére határidőül 1878-ik évi október hó 14-ik napján délelött 9 órája s esetleg a következő napok kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak; hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdt. 406. §-a szerint, szükség esetében becsáron alól is eladatni fognak.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1878. szept. hó 13-án.

Ujfalusi Endre,

kiküldött bírósági végrehajtó.

Árverési hirdetés.

A s.-a.-ujhelyi kir. járásbiróság 3015/76 számú végzése által Róth Ferencz s.-a.-ujhelyi lakos ellen, Póka István, mint Sir Józsefné meghatalmazottja részére 300 frt követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán biróilag lefoglalt s 682 frt 40 krra becsült kávéházi felszerelvények s butorokból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszínén vagyis S.-a.-Ujhelyt alperes lakásán leendő eszközlésére határidőül 1878. évi október hó 9. napjának délelött 9 órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak, hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, a plg. tk. rdt. 406. §-a szerint, szükség esetében becsáron alól is eladatni fognak.

Kelt Sátoralja-Ujhelyben, 1878. évi szeptember hó 19-ik napján.

Farkas Bertalan,

bir. kiküldött.

(1-1)

Juheladás.

Nagyságos Szmracsányi János ur vékei gazdaságában eladandó 400 db. **mustra juh.** — Venni szándékozók értekezhetnek az eladás iránt vagy a tulajdonos ural, vagy pedig az alólirt tisztartóval.

Véke, 1878. szeptember hó 23-án.

Jakobs Gusztáv,

tisztartó.

1-2

Hirdetmény.

Zemplémmegyebeli Tolcsva városában lévő korcsmáltatási jog 1879-ik évi január hó 1-ső napjától számítandó 3 évre közárvevényesen és zárt ajánlat mellett 500 frt bánatpénz letételével haszonbérbe fogván adatni, határidőül f. évi október hó 22-ik napjának délutáni 3 órája kitűzetik, hova a bérleti szándékozók meghivatnak.

Kelt Sátoralja-Ujhelyben, 1878. szept. 24.

Mezőssy Menyhért,

ügyvéd.

1-3

Hirdetés.

Gróf Bombelles Lajos ur ó méltósága tulajdonát képező karádi uradalmi birtokában a jövő 1879. évi január 1-től számítandó három egymásután következő évre bérbe adatik.

1-ór: 400 hold (1200 □ ölével) szántóföld.

2-ór: Karád helységében a husmértési és korcsmáltatási kir. kisebb haszonvételi (regale) jog a korcsmaházzal együtt.

3-ór: Karádon 2 száraz malom.

4-er: Az uradalom s Karád helység határában a Tiszán való halászati jog.

A haszonbérbe venni szándékozók felhivatnak, miszerint ajánlataikat — a 10% bánatpénzzel együtt — f. évi október 15-ig az érdeklött uradalom titkári hivatalához (Sz. Mária puszta, u. p. Páczin) küldjék be, ahol a bérletre vonatkozó minden felvilágosítást megszerhezhetnek.

Müller Viktor,

titkár.

1-2